

at den enkelte lønmodtager kan lave en aftale med sin arbejdsgiver om deltid.

Hvad er det for et forløb, vi har været igennem? Ja, vi har været igennem den situation, at oppositionen har arbejdet hårdt og intenst, og lad mig sige helt til den sidste, på at skabe utryghed hos lønmodtagerne, skabe en situation, hvor uvisheden på grund af myter og rygter har skabt utryghed på de danske arbejdspladser. Det er selvfølgelig ikke særlig behageligt at gennemføre en lov under de konditioner.

Vi har i lovbehandlingen gennemført offentlige høringer, vi har haft masser af deputationer, og der er blevet stillet rigtig mange også gode spørgsmål. I forbindelse med den udvalgsbehandling, de høringer og de deputationer har vi lyttet til de bekymringer, der har været. Det har aldrig nogen sinde været Venstres intention, at det her skulle være til skade for lønmodtagerne. Derfor har vi sammen med Dansk Folkeparti efter grundige diskussioner lyttet til bekymringen og er kommet med et par ændringsforslag.

Det er blevet således, at loven kun er gældende, når man er under ansættelse, og det er blevet således, at vi har forbedret retssikkerheden for lønmodtageren således, at der er delt bevisbyrde. Det diskuterede vi i 9 timer under andenbehandlingen. I forbindelse med den anden behandling forsøgte SF på konstruktiv måde at få fagbevægelsen ind som medspiller.

Vi lyttede igen under andenbehandlingen, men skar også klart ud i pap, at en betingelse for, at man kunne lave en aftale, var, at de præmisser, som var i loven, skulle forblive de samme. Om det skyldes hensyn til Socialdemokratiet, der havde malet sig op i et hjørne med sin modstand, eller om det var intern uenighed i fagbevægelsen, der gjorde, at de ikke tog imod den udstrakte hånd efter andenbehandlingen, skal jeg nok ikke konkludere på.

Derimod blev der også i andenbehandlingen inddraget problematikken om at kunne medtage en rådgiver, når det var sådan, at man af sin arbejdsgiver blev kaldt til en samtale om eventuel deltid.

Kl. 13.50

Igen lyttede vi – egentlig ikke, fordi vi mente, at der var noget problem, i og med at det skal være en frivillig aftale, og når det skal være en frivillig aftale, vil en hvilken som helst lønmodtager på et hvilket som helst tidspunkt jo kunne sige: Det er ikke nødvendigt at have det krav, fordi jeg kan jo bare sige nej. Men o.k., vi lyttede

igen, og så er vi kommet med et nyt lille ændringsforslag, som vi netop har diskuteret.

Jeg gjorde under andenbehandlingen meget ud af at fortælle, hvilke paradokser vi har mødt i forbindelse med det her lovforslag. Vi har haft den situation, at man skælder ud over, at man ikke får tillidsmanden med. Nu har vi den situation, at man skælder ud over, at der er et ændringsforslag, der redegør for det. Vi har haft diskussionen om, at man ikke kan leve af en deltidsløn, og samtidig har man skældt ud over, at man ikke gjorde det til en ret for alle. Sådan har paradokserne fortsat og fortsat og fortsat.

Venstre er glad for, at vi nu, når vi har taget den sidste debat, får muligheden for fri aftaleret til deltid mellem lønmodtager og arbejdsgiver, vi er glade for støtten fra Dansk Folkeparti og Kristeligt Folkeparti.

Som sagt: Vi har haft en høring, to samråd, åbne samråd endda, 84 deputationer, og mere end 250 spørgsmål er blevet besvaret. Vi havde første behandling i mere end 5 timer, anden behandling i 9 timer, sagen er afdækket, hver en sten er vendt. Jeg svarede under andenbehandlingen på mere end 60 korte bemærkninger, som jeg ikke forventer at jeg behøver at svare på igen under denne her debat.

Det kunne jo være, at der var nyt at tilføje ud over, hvad vi har hørt. Det tror jeg næppe. Men konklusionen på det her er, at hvis ikke der kommer nyt, så kan man jo heller ikke forvente at få andre svar end dem, man allerede har fået.

Vi lovede vælgerne ret til individuelt at kunne lave aftalen med deres arbejdsgiver. Nu leveres varen.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg synes, det er en bemærkelsesværdig tale, hr. Ulrik Kragh holder.

På den ene side forklarer hr. Ulrik Kragh os, at det at indgå deltidsaftaler ifølge det her forslag er en fuldstændig frivillig ting, og at arbejdsgiveren absolut ingen muligheder har for at presse den enkelte til noget som helst, for man kan jo bare sige nej. Når man sidder der som ansat over for arbejdsgiveren, så kan man bare sige: Aldrig i livet, det går jeg ikke med til.

Men uha, hvis tillidsmanden kommer med til mødet, så er det en helt anden sag. Så sidder den stakkels ansatte som et rystende vræg over for den tillidsmand, den ansatte selv har været med til at vælge, og kan så lige pludselig ikke give